

Dobrodošli v sklepnem **svečanem** delu Andragoškega kolokvija, našega vsakoletnega strokovnega srečanja, ki smo ga tokrat v celoti namenili 30. obletnici delovanja ACS, ki je bil ustanovljen 27. 9. 1991 in je z delovanjem pričel 24. 1. 1992.

Celotni današnji dogodek je poln zanosa in vznemirjenja, saj je naša podoba postavljena na ogled strokovni javnosti, od katere smo poleg zares ganljivih pohval za svoje dosedanje delo in spodbudnih popotnic za prihodnje delovanje slišali in sprejeli tudi kakšno strokovno resnico ali pripombo o določenih podhranjenih tematskih področjih v razvoju IO. Vse danes slišano bomo vzeli s seboj – čez cesto. To bo za nas najlegitimnejša popotnica za nadaljnje delo.

Seveda se – kot se za takšen jubilej spodobi – prevprašujemo o svojem poslanstvu. Ali smo še v sozvočju s sedanjim okoljem ali bi ga morali posodobiti? In ker imamo v hiši strokovnjakinjo za to področje, sem se iz njenih strokovnih prispevkov in prek pogovorov naučila, da imajo zaposleni v organizacijah z jasnimi in občutenimi poslanstvom v teh negotovih časih večji občutek stabilnosti, strokovne mirnosti, občutek strokovne identitete, ki jim pomaga, da se lahko proaktivno odzivajo na razmere.

Ker si seveda ne bi upala tvegati, da bi bili moji sodelavci nemirni ali celo nestabilni, smo se že pred nekaj meseci lotili premisleka o poslanstvu ACS. Kot pravi kolegica, dr. Tanja Možina, si je pri oblikovanju poslanstva treba zastaviti ključna vprašanja: Kdo smo? S čim se ukvarjamo? Zakaj oz. za koga smo tukaj? Zakaj smo skupaj? Kaj bi bilo drugače, če naše organizacije ne bi bilo?

Najbolje torej, da v vaši družbi poskušam najti odgovore nanje.

Kdo smo?

Smo osrednji javni zavod na področju izobraževanja odraslih v Sloveniji, v katerem razvijamo, raziskujemo, podpiramo, informiramo, svetujemo in promoviramo IO ter kulturo vseživljenjskega učenja.

S čim se ukvarjamo? (Uf, koliko časa imamo?)

- Pripravljamo strokovne podlage za sistemsko urejanje IO.
- Raziskujemo področje IO in razvijamo številne programe, pristope, oblike za izboljšanje temeljnih zmožnosti, pismenosti in dvig izobrazbene ravni odraslih.
- Informiramo o pomenu VŽU, razvijamo pristope, orodja in gradiva za svetovanje odraslih o njihovih možnostih nadgrajevanja splošne izobraženosti oz. določenih spretnosti.
- Usposabljam svetovalce za vrednotenje pridobljenih znanj.
- Razvijamo možnosti na neformalno učenje.
- Razvijamo pristope za samoevalvacijo in zunanjo evalvacijo kakovosti – prav v tem času nastajajo standardi kakovosti za InD in hibridno izobraževanje.
- Razvijamo in izvajamo programe usposabljanja in izpopolnjevanje strokovnih delavcev.

Ukvarjamo se torej z vsem tem in še mnogočem. Pri tem pa se zavedamo, da je **ozaveščanje** o pomenu učenja ključno, če že ne prvi pogoj za vse nadaljnje dejavnosti. Zato izvajamo že uveljavljene oblike za ozaveščanje in promocijo VŽU ter iščemo nove poti za uveljavljanje zamisli in prakse vseživljenjskega učenja v naši družbi. Pri tem imamo močno podporo pristojnega ministrstva in drugih nacionalnih akterjev ter izvajalcev IO.

Zakaj oz. za koga smo tukaj?

Tukaj smo za vse odrasle prebivalke in prebivalce Slovenije s posebno skrbjo za ranljive skupine. Tu smo tudi za izobraževalce odraslih, svetovalce, organizatorje izobraževanja in druge strokovnjake na področju IO in obljubljam, da bomo tu za vas tudi v bodoče.

Zakaj smo skupaj?

Ker nas družijo enake vrednote. Na jesenskem delovnem srečanju smo ugotovili, da so vsem skupne odgovornost, kakovostni odnosi, ustvarjalnost, strokovnost in znanje, empatija in iskrenost. Zaposleni delamo srčno – z mislijo, da pomagamo ljudem živeti boljše življenje, da ne bomo nikoli odnehali misliti na vse skupine odraslih in odstopili od svojega temeljnega poslanstva.

Kaj bi bilo drugače, če naše organizacije ne bi bilo?

Danes smo v uvodnem videu slišali, da smo utirali pot IO, da skrbimo za standarde kakovosti na tem področju, prispevamo k oblikovanju politike učenja in IO v Sloveniji, da smo s strokovnim delom vezni člen med resornim ministrstvom in izvajalci, da smo pomembni zaradi ohranitve DM itn.

Ena od izjav, ki sem si jo dobro zapomnila, je bila, da je ACS »svetilnik za skoraj pol milijona prebivalcev Slovenije in priseljencev na leto – za vse tiste, ki si želijo legalno spremeniti svoje življenje«.

Svetilničarji so običajno samotarji. Mi imamo pa družinski posel. Zaposleni na ACS smo skupaj s predstavniki pristojnih ministrstev, mrežo izvajalskih organizacij in združenj velika svetilničarska družina. Včasih je z lučmi toliko dela, da si želimo družino razširiti, včasih postane komu izmed nas pretesen in si želimo večjega prostora ali pa potrebujemo zaradi temno temne teme več luči. Kljub vsemu pa ves čas skrbimo, da nobena ladja ne nasede, in upamo, da bomo lahko še naprej vedno številčnejši floti ladij in čolničev razsvetljevali pot.

Spoštovani bivši direktorji in zaposleni na ACS, spoštovani predstavniki izvajalskih organizacij in združenj, spoštovani sodelavci MIZŠ in MDDSZ, direktorji javnih zavodov, cenjeni sodelavci – iskrena hvala, da nam pomagata ohranjati luč in da ste nam na naši poti pomagali zgraditi inštitucijo, ki pušča pomembno sled v življenju marsikaterega odraslega.